

over om selectief gericht geweld, ook in oorlogssituaties, niet bij voorbaat af te hoeven wijzen. Op een vraag als: mag u wapengeweld gebruiken in bevrijdings situaties, moet je dan antwoorden in de geest van: niet voor zover het oorlogsgeweld is, wel voor zover het geen oorlogsgeweld is.

Op deze manier is het mogelijk door veel mensen intuïtief herkende verschillen in nivo's van geweld, in een voor de commissie akseptabele vorm te gieten.

Het blijft overigens geboden deze methode met de nodige omzichtigheid en pas na een zorgvuldige voorbereiding toe te passen.

Nog afgezien van de vraag of in oorlogsgeweld in bevrijdingsbewegingen etc. wel afkeur, staat bij mij primair de daaraan voorafgaande vraag of het zinvol en mogelijk is gewetensuitspraken te verlangen over theoretische situaties. Vragen over de tweede wereldoorlog, over bevrijdingsbewegingen, over verschillende vormen van oorlogsgeweld die de ondeelbaarheid ontkennen, raken niet de essentie van *mijn* geweten. In feite vraagt men dan van mij een gewetensbeslissing te nemen voor iemand anders. Hoe kan het geweten anders bestaan dan binnen een persoon. gebonden aan plaats

en tijd, die voor zich moet verantwoorden wat hij doet? Naar mijn oprechte overtuiging kan de benadering van de commissie per definitie het domein van mijn gewetensbezwaren niet betreden. Ik ervaar het als irrelevant en onzinnig van een geweten dat beïnvloed is door het besef van de ingrijpende gevolgen van de fundamenteel veranderde verhouding tussen techniek en maatschappij, uitspraken te vragen over situaties waarin dat besef geen rol speelt (speelde).

Echter de commissie stelt het spelletje vast. Zij legt mij dwingend haar manier van vragen stellen op. Als de commissie (waarvan de leden worden aangeprezen als "goede en integere ingezetenen van dit land") mij door haar rigide denkpatroon en opstelling de vrijheid niet gunt mijn eigen geweten er op na te houden rest mij slechts om duidelijk te maken dat ik op theoretische vragen theoretische antwoorden moet geven. Met andere woorden, op onzinnige en irrelevante vragen, zal ik antwoorden geven met een dito karakter. Antwoorden waarvan de betekenis niet uitgaat boven het feit van een serie letters in een geschikte volgorde. Iets dat het karakter heeft van een leugen of op z'n minst van een uitvlucht, is beter te verteren naarmate alle be-

trokkenen zich dat realiseren. En in feite is een ieder ervan op de hoogte dat impliciet het merendeel van de dienstweigeraars liegt (niet voor niets spreekt men in dit verband van "de Grote Leugen").

Daaruit blijkt het absurde feit dat leden van de commissie zich eerder verantwoording verschuldigd achten t.o.v. de wet dan t.o.v. de dienstweigeraar. Ze rechtvaardigen zich naar de wet toe en niet naar de dienstweigeraars. Het feit van de "grote leugen" is niet relevant voor de commissie van advies. De wet komt eerst, d.w.z. de formuleringen die je gebruikt zijn het belangrijkste. De gezindheid waaruit je bezwaren voortkomen zijn secundair. Welwillende mensen, die er voor zijn, bijv. in de Raad van State, hebben alle begrip voor je bezwaren, maar achten zich toch gebonden aan de wet.

Wetten en procedures zijn niet afspraken tussen mensen om vrijheden te waarborgen.

Wetten en procedures zijn een eigen, onaantastbaar, zelfstandig leven gaan leiden.

Herman Koppelman

BALLOTAGE (2)

Op 18 april vond de 2e campusvergadering plaats over het kamerzoekprobleem in de introductie (een verslag van de 1e is te vinden in Dwekker no. 14).

Voor deze bijeenkomst was (terecht) een onafhankelijke voorzitter (Jan van der Staak) aangezocht die de zaak strak in de hand hield, wat gezien een makkelijker en kleiner publiek eenvoudiger was dan de eerste keer.

Na de 1e vergadering heeft het AHB een voorstel in elkaar gezet dat globaal het volgende inhoudt en dat als uitgangspunt voor de 2e vergadering gehanteerd werd:

de eerstejaars worden gestimuleerd gedurende de zomermaanden kamers te gaan zoeken. Gedurende deze periode kunnen de groepen zich actief opstellen om eerstejaars op bezoek te krijgen.

Op de eerste dag van de introductie wordt een ieder die nog geen kamer gevonden heeft, geplaatst. Verder zal een commissie de gehele huisvesting begeleiden.

De discussie in deze bijeenkomst ging voornamelijk over detailkwesties; w.b.t. de lengte van de zoekperiode liepen de meningen enigszins uiteen, maar de meerderheid (en vooral de aanwezige eerstejaars) sprak zich uit voor een korte periode. Deze periode zou dan zo kort mogelijk voor de introductie moeten vallen, omdat er anders vrijwel geen campusbewoners aanwezig zijn. Verder kwam aan de

orde de informatieverstrekking aan zowel de toekomstige als de huidige campusbewoners; men was het erover eens dat dit vroegtijdig en vooral goed moet gebeuren.

Slechts een enkele maal trachtte iemand de discussie iets fundamenteeler te maken door het principe van ballotage, of het voorstel in z'n geheel aan de orde te stellen. Het aanwezige publiek had hier echter duidelijk geen zin in, zodat deze pogingen op niets uitliepen.

wat er naderhand besloten is

De volgende dag vergaderde het Algemeen Huisvestings Bestuur over deze materie. Mede naar aanleiding van wat er gezegd is in de campusvergadering van de vorige avond werden de volgende dingen besloten:

1. het kamerzoeken konsentreren in één week, zo dicht mogelijk voor de introductie. N.B.: dit wil niet zeggen dat mensen niet buiten deze week naar een kamer mogen zoeken, alleen wordt op deze wijze voorkomen dat de hele zomer mensen over (een vrijwel lege) campus rondlopen zoeken naar een kamer.

2. Aspirant eerstejaars TH-studenten die van hun woonrecht (zie Dwekker no. 15) gebruik willen maken, dienen dit vóór 1 juli kenbaar te maken,

anders komen ze op de wachtlijst.

3. In de periode van 1 juni t/m 15 juli worden geen huurkontrakten afgesloten met nieuwe bewoners. Vanaf 15 juli alleen met mensen die vanwege hun positie op de wachtlijst hiervoor in aanmerking komen (1e jaars THT die van hun woonrecht gebruik willen maken plus een aantal HBO-ers).

Het Tweede besluit houdt in dat het woonrecht verandert in een *actief woonrecht*, d.w.z. dat de aspirant TH-studenten voor 1 juli kenbaar moeten maken of ze op de campus willen komen wonen of niet. De kamers die daarna nog over zijn worden opgedeeld aan HBO-studenten, naar volgorde van aanmelding. Hierbij gaat het AHB er dus al vanuit dat het *principebesluit* van het Campusbestuur over het woonrecht (zie vorige Dwekker) doorgaat.

Het derde besluit is genomen om 15 juli een voldoende aantal kamers te hebben voor de asp. TH-studenten die zich aangemeld hebben. *Dit betekent dus dat aspirant HBO-ers die zeker willen zijn van een plaatsje op de campus, en flats die HBO-ers aan willen nemen dit voor 1 juni a.s. rond moeten hebben.*

Na deze datum worden de HBO-ers op een wachtlijst gezet en alleen als er 15 juli nog kamers over zijn komt een gedeelte van hen in aanmerking voor een kamer.

Kees van der Woerd